

Pat de frunze

Ina M.

Pat de frunze îmi așterne nukul din grădina- n vise
Și în pânză de păianjen cad speranțele, sunt prinse.
E octombrie, se scaldă soarele în frunze moarte,
Crezi că- i vară, fluturi zboară în iubirea spusă- n șoapte.

Parcă- i vis și parcă- aevea- i ziua mirosind a vară,
Repetată și dorită după-amiază...a câta oară?
Dar nu mai contează fiindcă sufletul știe să guste
Din lumina înmulțită sub a crengilor largi fuste.
În bucăți cad ele, frunze se aștern încet în paturi,
Cuverturi galbene, roșii... fine ca niște brocarturi.

Și mă- ntind pe ele, moale, las trupul să se scufunde,
Ciripit vesel de vrăbii mirosul de toamnă- ascunde.
Frunzele mă- mbrățișează, duhul verii dând târcoale
Nucului cuprins de soare, raze- n crengile lui goale!